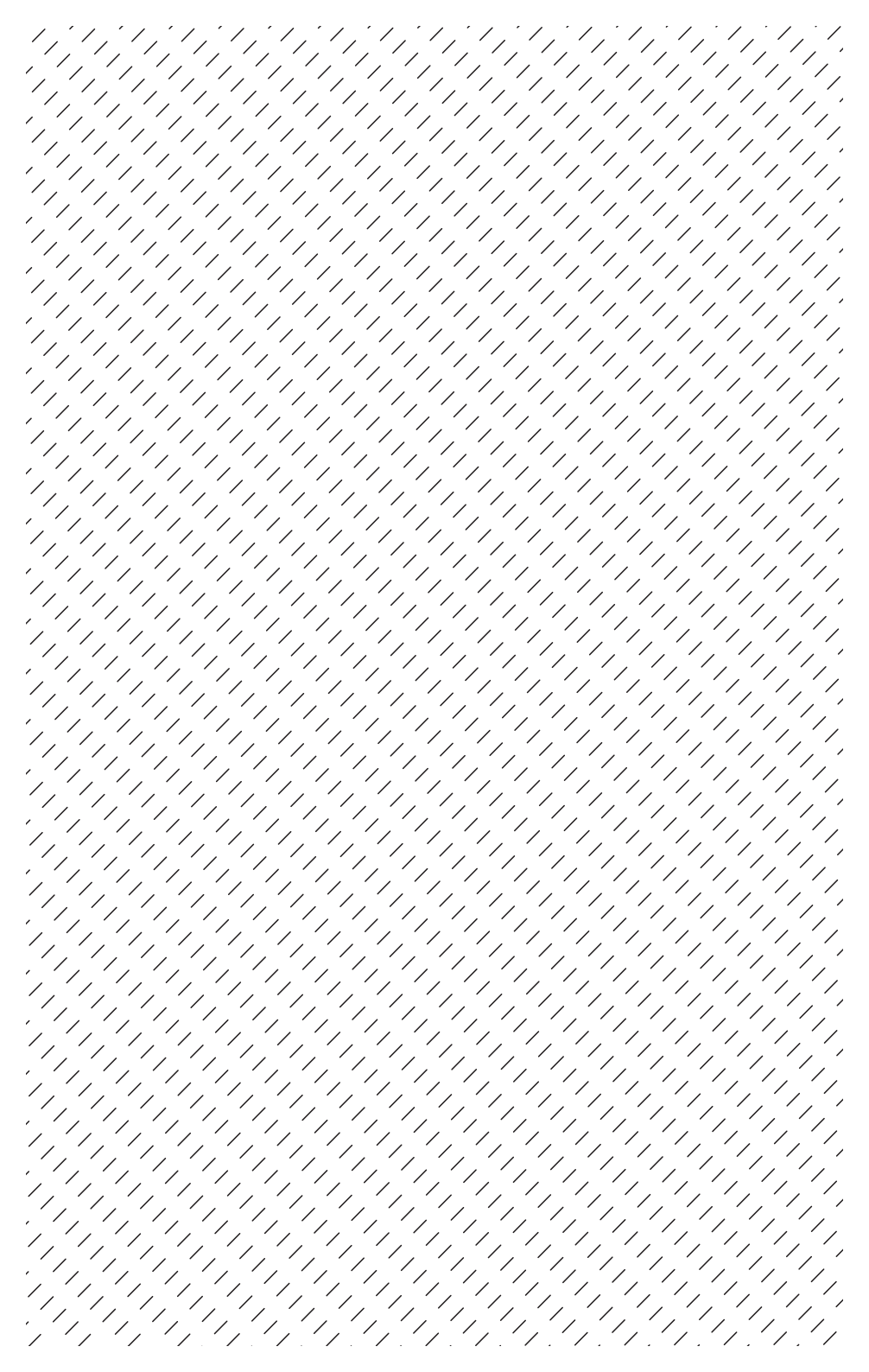

Els instruments humans

Vittorio Sereni

TRADUCCIÓ, INTRODUCCIÓ I NOTES DE JOAN-ELIES ADELL

VITTORIO SERENI

Els instruments humans

INTRODUCCIÓ, TRADUCCIÓ I NOTES DE JOAN-ELIES ADELL

Saldonar.

Títol original: *Gli strumenti umani*

© Il Saggiatore, Srl, Milano. Translation rights arranged
with Ute Körner Literary Agent SLU, Barcelona

Els instruments humans

© de la traducció i la introducció: Joan-Elies Adell, 2026

© de la fotografia de la coberta: Lev Kropotov/iStock, 2026

© de la foto de Vittorio Sereni: Graziella Langer, 1964

© d'aquesta edició: Edicions Saldonar, 2026

Primera edició: setembre del 2026

Publicat per Edicions Saldonar

Alfambra, 16, 5è 2a

08034 Barcelona

edicions@saldonar.com

www.saldonar.com

Edició i producció: Francesc Gil-Lluch

Disseny de la col·lecció: Enric Muñoz

Disseny de la coberta i maquetació: Octavi Gil Pujol

Distribució: UDL

Thema: DCF, 1DST

ISBN: 978-84-19571-82-3

Dipòsit legal: B 16435-2026

Saldonar forma part de l'associació
d'editorials independents Llegir en Català.

Amb el suport de la Generalitat de Catalunya
i de la Institució de les Lletres Catalanes.

**Generalitat
de Catalunya**

**Institució
de les Lletres
Catalanes**

Aquest llibre s'ha imprès amb paper procedent de boscos
gestionats de manera sostenible, un òfset cru de 90 grams,
i s'ha compaginat amb la tipografia Sabon en cos 10,5.

Els titulars del *copyright* tenen els drets reservats.

Taula

VITTORIO SERENI O LA NÍTIDA FOSCOR DEL TEMPS,
per Joan-Elies Adell 11

UNA MIRADA DE RETORN

Via Scarlatti, 51

Comunicació interrompuda, 53

El temps provisional, 55

La república, 57

Viatge a l'alba, 59

Un retorn, 61

A la neu, 63

Por, 65

Viatge d'anada i tornada, 67

El malentès, 69

Encara sobre la carretera de Zenna, 72

Finestra, 75

Els taurons, 77

Mil milles, 79

Anys després, 81

Les cendres, 83

Les sis del matí, 85

Jardins, 87

UNA VISITA A LA FÀBRICA

Una visita a la fàbrica, 91

CITA A UNA HORA INSÒLITA

La somnàmbula, 101

El gran amic, 103

Descoberta de l'odi, 105

Un malson, 107

Aquells nens que juguen, 109

Saba, 111

De pas, 113

Situació, 115

Els amics, 117

Cita a una hora insòlita, 119

EL CENTRE HABITAT

En el son, 125

Els versos, 135

Corso Lodi, 137

El mal d'Àfrica, 139

La coartada i el benefici, 147

La poesia és una passió?, 149

APARICIONS O ENCONTRES

Un somni, 157

Le Fornasette, 159

Encara sobre la carretera de Creva, 161

Entrevista a un suïcida, 165

Pocs calés a taula,	171
Sobre una imatge sepulcral,	175
A la benzinera,	177
A un company d'infantesa,	179
Des d'Holanda,	183
La pietat injusta,	187
En el veritable any zero,	193
L'esperança,	195
Metròpoli,	197
La paret,	199
Pantomima terrenal,	203
Els retrobats,	209
La platja,	211

NOTES I COMENTARIS DEL TRADUCTOR,	215
-----------------------------------	-----

VIA SCARLATTI

Con non altri che te
è il colloquio.

Non lunga tra due golfi di clamore
va, tutta case, la via;
ma l'apre d'un tratto uno squarcio
ove irrompono sparuti
monelli e forse il sole a primavera.
Adesso dentro lei par sempre sera.
Oltre anche più s'abbuia,
è cenere e fumo la via.

Ma i volti i volti non so dire:
ombra più ombra di fatica e d'ira.
A quella pena irride
uno scatto di tacchi adolescenti,
l'improvviso sgolarsi d'un duetto
d'opera a un accorso capannello.

E qui t'aspetto.

VIA SCARLATTI

Amb cap altre que amb tu
és el col·loqui.

No gaire llarg entre dos golfs de clamor
avança, tot cases, el carrer;
però l'obre de sobte un eixample
on irrompen esprimatxats
marrecs i potser el sol en primavera.
Ara dintre seu fa l'efecte que és sempre vespre.
Enllà s'enfosqueix encara més,
és cendra i fum el carrer.
Però els rostres els rostres no sé dir:
ombra més ombra d'esgotament i ràbia.
D'aquella pena se'n burla
un espetec de talons adolescents,
el sobtat esgargamellar-se d'un duet
d'òpera a una rotllana que s'hi atansa.

I aquí t'espero.

COMUNICAZIONE INTERROTTA

Il telefono
tace da giorni e giorni.
Ma l'altro nel quartiere più lontano
ha chiamato a perdifiato, a vuoto
per intere settimane.
Lascialo dunque per sempre tacere
ridicola conchiglia appesa al muro
e altrove sconiussultino fuggiaschi,
sovrani rompano esuli il flutto amaro:
che via si tolgano almeno loro.

'45-'46

